

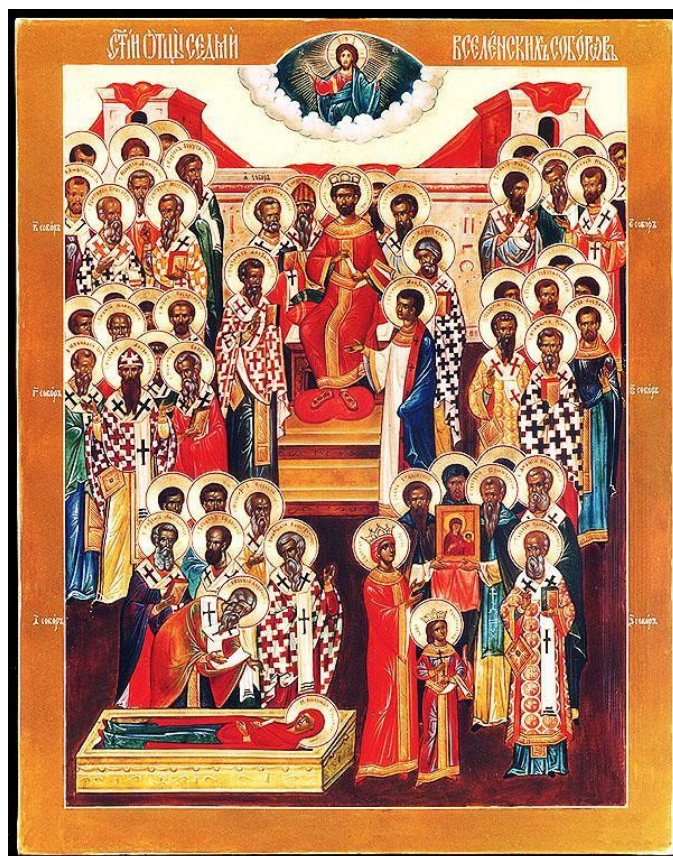
Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptea după Paști (a Sf. Părinți de la Sinodul I Ecumenic)

Evangelia Duminicii a șaptea după Paști Ioan 17, 1-13

În vremea aceea Iisus, ridicându-Și ochii către cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească, precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuți, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine, căci cuvintele pe care Mi le-ai dat, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut acum că Tu M-ai trimis. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ei sunt ai Tăi. Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una, precum suntem Noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit niciunul dintre ei, decât numai fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Iar acum vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea să o aibă deplină în ei.

Cei cu inima curată vor vedea pe Dumnezeu

Duminica a VII-a după Sfintele Paști este așezată între două mari praznice împărătești: Înălțarea Domnului - sărbătoare care ne-a încredințat că Hristos cel Înălțat la ceruri rămâne cu noi "în toate zilele până la sfârșitul veacului" și Duminica Pogorârii Sfântului Duh, sărbătoare în cadrul căreia ne vom înnoi sufletește rememorând momentul de început al Bisericii. Altfel spus, un praznic ce dător de speranță și unul care ne angajează, ne transformă în colaboratori ai lui Dumnezeu în opera de mântuire a lumii, precum a trimis Mântuitorul pe apostoli zicându-le: "Drept aceea mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă [...]" (Matei 28, 19-20)

(continuare în pagina a 2-a)

(urmărire din pagina 1)

Cei cu inima curată vor vedea pe Dumnezeu

Pericopa evanghelică proclamată la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie din această duminică surprinde unul dintre momentele care s-au petrecut la Cina cea de Taină, în cadrul căreia Mântuitorul Iisus Hristos oferă câteva repere esențiale pentru credința creștină cu puțină vreme înainte de pătimirea Sa. Este vorba de rugăciunea Mântuitorului Iisus Hristos, pe care o rostește în prezența ucenicilor Săi. S-a rugat lui Dumnezeu-Părintele pentru Sine, afirmând legătura Sa ipostatică cu Tatăl. S-a rugat și pentru ucenici, arătându-și preocuparea pentru cele ce se vor petrece cu ei în viitor. Dar S-a rugat și pentru toți cei care, prin ucenicii Săi, vor crede în El, pentru „ca toți să fie una”. Rugăciunea aceasta poartă denumirea de rugăciune arhierescă sau rugăciunea sacerdotală pe care o rostește Mântuitorul asumându-și postura Marelui Preot, chemat să se roage pentru toți cei care cred în Dumnezeu.

Una dintre revelațiile pe care le regăsim în această rugăciune a Mântuitorului Iisus Hristos este referitoare la sensul existenței noastre, la viața veșnică. Dacă ne gândim la veșnicie, viața capătă sens. Așa este construit sufletul omenesc, să aspire, să caute prin contemplare Împărăția lui Dumnezeu, locul unde se regăsesc oamenii, îngerii și sfinții într-o comuniune deplină, perfectă.

Dar cine nu-și dorește viața veșnică? Ce înseamnă ea pentru noi? Să fie doar ceea ce urmează după ieșirea din viața noastră pământească? Să fie o prelungire în eternitate a ceea ce trăim noi, aici, în această lume? Are vreo legătură cu viața noastră de zi cu zi? Ne lămurește Mântuitorul Iisus Hristos: „Și aceasta este Viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe care l-ai trimis!” (Ioan 17, 3). Mântuitorul afirmă că Viața veșnică este revelația desăvârșită, precum spune și Sf. Apostol Pavel: „Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitorie, iar atunci, față către față; acum cunoștem în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin” (I Cor. 13, 12).

În această lume, cunoașterea noastră în raport cu Dumnezeu e limitată de condiția noastră religios-morală, de starea de spiritualizare a propriei noastre vieți. Această cunoaștere poate fi directă, pe calea revelației lui Dumnezeu sau indirectă, deductivă, pe calea contemplării Creației Sale, precum spune psalmistul David: “Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria”. (Psalmul 18, 1) Dumnezeu este Arhitectul Universului, a tot ceea ce există, a lumii văzute și nevăzute. Ca Părinte al Creației, El ni se dăruiește cu iubire. Orice clipă a vieții noastre e un moment în care Dumnezeu dorește să ni se reveleze, însă, precum spune Sf. Ioan Evanghelistul, “pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții” (I Ioan 2,16) ne împiedică să-L înțelegem.

Omul ajunge să cunoască pe Dumnezeu în timpul vieții, mai mult sau mai puțin, în funcție de curăția inimii sale, precum zice Domnul Hristos: „Feriți-vă de cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5,8). Rațiunea împovărată de păcat, incompatibilitatea noastră cu Poruncile lui Dumnezeu ne împiedică cunoașterea. Dumnezeu Însuși Se lasă descoperit prin Scriptură, prin Sfânta Tradiție, prin Canoanele Bisericii și prin starea de rugăciune, aceasta din urmă fiind instrumentul revelației directe prin care cunoaștem voia Sa. În procesul de cunoaștere a lui Dumnezeu contează foarte mult starea omului. Cu ce stare sufletească îmi îndrept eu privirea spre Dumnezeu? În cărțile de rugăciuni Biserica, în mod pedagogic, ne înfățișează ceea ce

așteaptă Dumnezeu de la noi, dar și ceea ce trebuie să cerem de la Dumnezeu, pentru că multe dintre lucrurile pe care le cerem de la Dumnezeu nu ne sunt întotdeauna foloșitoare.

Când Dumnezeu Se descoperă omului o face pentru a-l determina să privească spre El, să lepede balastul grijilor și patimilor care ne înrobesc materiei. Dumnezeu este Persoana. În dialogul cu omul, Dumnezeu ne abordează personal, de aceea există o cunoaștere a lui Dumnezeu din împrejurările vieții, din evenimentele presărate cu bucurii și, deopotrivă, tristeți, și prin oamenii pe care îi întâlnim pe parcursul vieții, buni sau răi. Toate acestea, de fapt, sunt un mod al lui Dumnezeu de a ne determina să ne îndreptăm privirea spre El. Încă din copilărie cunoaștem pe Dumnezeu prin intermediul părinților. Ce sunt părinții? Nu sunt o alegere a noastră. Sunt un dar de la Dumnezeu! Buni sau răi, părinții noștri sunt reperele prin care Dumnezeu încearcă să ni Se reveleze într-un mod edificator și folositor pentru noi.

Pr. Mihai Mărgineanu

Moment evocator la Monumentul eroilor

Ca în fiecare an, de Sărbătoarea Înălțării Domnului, la sfârșitul Sfintei Liturghii, are loc procesiunea la Monumentul ridicat în parcul parohial, în amintirea cumplitelui bombardament din 20 august 1944, care a făcut multe victime și a distrus în bună parte biserica noastră.

La acest Monument închinat deopotrivă Eroilor și Victimelor războiului, s-a săvârșit slujba de pomenire, cu participarea unui număr mare de creștini, dar și a elevilor de la Școala „Carol I”.

După slujba de pomenire părintele paroh a purtat cu copiii un amplu și emoționant dialog catehetic despre ce înseamnă eroii neamului pentru noi, astăzi. Au urmat un recital de poezie pregătit de bobocii din Clasa pregătitoare C, coordonat de doamna Înv. Priceputu Maria Monica și intonarea mai multor cântece patriotice de către copiii din Clasa a IV-a A, sub îndrumarea doamnei Înv. Cristea Constanța.

La manifestare a participat și doamna Director Cărașu Claudia, care s-a implicat nemijlocit pentru pregătirea acestor momente. Doamnei Director și doamnelor învățătoare le adresăm mulțumiri pentru modul exemplar în care s-au prezentat copiii.

La final, toată jertfa adusă de creștini pentru pomenire a fost împărțită copiilor, care s-au bucurat de bunătățile pregătite de creștinele noastre.

Cronicar

Sâmbăta Moșilor de vară

Fiecare sâmbătă este, de fapt, o imitare a Sâmbetei Mari, a șederii lui Hristos în mormânt. Din punct de vedere teologic, aceasta este ziua în care Mântuitorul a coborât cu sufletul la iad pentru a-i înălța pe cei adormiți. În mod deosebit, două dintre aceste zile de sâmbătă din anul bisericesc sunt dedicate, în toate Bisericile Ortodoxe, pomenirii generale a morților, prin rugăciunile și cântările înscrise în cărțile de rânduală (Triod și Penticostar):

a) *sâmbăta dinaintea Duminicii Lăsatului sec de carne (a înfricoșătoarei Judecăți) și*

b) *sâmbăta dinaintea Duminicii Pogorării Duhului Sfânt (sâmbăta Rusaliilor).*

Aceste două sâmbete poartă denumirea generică de „moși” (prima – Moșii de iarnă, iar cea de-a doua – Moșii de vară), deoarece în aceste zile îi pomenim pe părinții, moșii și strămoșii noștri adormiți întru Domnul.

În ceea ce privește pomenirea Moșilor de vară, textul liturgic din Penticostar arată faptul că în această zi ne aducem aminte de „*creștinii care au adormit în credință: părinți, strămoși, bunici și străbuni, frați și prieteni, bogați și săraci, împărați și domni, pe cei de laolaltă și sihaștri*”, pentru toți aceștia rugându-L pe Dumnezeu astfel: „*Odihnește-i, Doamne (...), unde sunt mulțimile tuturor dreptilor și unde este sălașul sfinților Tăi*”.

Alte pasaje din cadrul slujbei din această zi ne mai spun că rugăciunea de pomenire se face și pentru cei care au avut parte de moarte năprasnică: „*Pe cei ce au sfârșit sfâșiați de fiare, Hristoase, și pe care peștii i-au înghițit, pe care cutremurul, surparea pământului ori prăpastia i-au îngropat (...), pe cei ce i-au ucis sabia, cuțitul și focul, izbătura răutăților, despicierea stâncilor și tâlharii, foametea și ciurma*”, rugându-ne ca Mântuitorul să-i izbăvească pe dânșii „*de groaza cea de acolo*”.

În sensul acesta, trebuie să știm și că duminică, de Rusalii, în cadrul slujbei Vecerniei, se citesc șapte rugăciuni, dintre care una exprimă clar faptul că păcatele pot fi iertate și după moarte. Este vorba despre cea de-a cincea, a „*plecării genunchilor*”, care ne arată că rugăciunea Bisericii este atât de puternică și ascultată de Dumnezeu, încât are puterea de a salva sufletele din iad, ale celor care au plecat din viața aceasta nepregătiți sufletește.

Astfel, îi pomenim pe cei adormiți ai noștri în această zi, pentru ca și ei să se împărtășească de mângâierea Sfântului Duh Care S-a pogorât la Cincizecime peste Apostoli și Care îi adună în comuniune pe cei înstrăinați sau diferiți unul de altul. Tot în acest sens, liturgistul Badea Cireșanu afirmă că, în această sâmbătă, „*Biserica iarăși pomenește pe cei adormiți pentru că, fiind sărbătoarea pogorării Sfântului Duh, harul divin să se resfrângă și asupra sufletelor încărcate cu povara păcatelor și să le ușureze din munca cea grea a vinovăției lor*”.

Până astăzi, după datinile strămoșești, în satul românesc se oferă, în sâmbăta Moșilor de vară, colivă sau colaci unși cu miere, dar și vase și căni din lut umplute cu cireșe, vin, apă sau lapte cu orez. Așadar, credincioșii trebuie să știe că sunt datori, în această zi, să îi pomenească pe toți strămoșii și moșii lor și pe toți cei din veac adormiți, în cadrul slujbei de parastas care se săvârșește în toate bisericile, la finalul Sfinței Liturghii.

Primul Sinod Ecumenic a avut loc la Niceea, începând cu data de 20 mai, anul 325, convocat de sfântul împărat Constantin cel Mare. Acesta, având ca prioritate unitatea Imperiului Roman, i-a chemat pe episcopii Bisericii să se reunească spre a cerceta și decide împreună asupra ereziei lui Arie, conform căreia Iisus Hristos ar fi fost o creatură și nu Dumnezeu adevărat.

În cadrul lucrărilor acestui Sfânt Sinod au fost alcătuite primele șapte articole din Crez, stabilindu-se că Iisus Hristos este Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, deoființă cu Tatăl și Duhul Sfânt.

În afară de problema arianismului, Primul Sinod Ecumenic a abordat și o serie de alte probleme. Dintre acestea, merită amintită chestiunea Pascaliei, metoda calculării datei la care trebuiau celebrate Paștile. Episcopii întruniți la Niceea au decis să accepte practica alexandrină de a face calculele independent de Paștile evreiești, stabilind și că data sărbătorii trebuia să cadă în prima duminică după luna plină și după echinocliul de primăvară.

În cadrul Primului Sinod Ecumenic, au fost elaborate 20 de canoane prin care era orânduită viața Bisericii:

1. cei care se mutilează sau cer să fie mutilați să nu fie primiți în cler;
2. cei de curând botezați să nu fie promovați de îndată la hirotonisire;
3. viața clandestină a clericilor;
4. cerințe pentru a fi consacrat episcop;
5. situația celor excomunicați și datoria de a ține sinod de două ori pe an în fiecare episcopie;
6. precedența anumitor sedii episcopale; consensul mitropolitului pentru a fi consacrat episcop;
7. episcopul Ierusalimului;
8. atitudinea față de catari;
9. promovarea la preoție fără examenul recerut;
10. cei care și-au renegat credința în timpul prigoanei și apoi admiși între clerici;
11. renegarea propriei credințe de către mireni;
12. cei care au părăsit lumea pentru viața consacrată și apoi s-au întors la ea;
13. penitenții care cer Euharistia pe patul morții;
14. despre catehumenii lași (care au cedat în timpul prigoanei);
15. despre clericii care se mută din loc în loc;
16. despre clericii care nu locuiesc în bisericile pentru care au fost aleși;
17. despre clericii cămătări;
18. locul diaconilor la celebrările liturgice și rândul lor la împărtășanie;
19. despre cei care vin în Biserica ortodoxă de la eroarea (erezia) lui Paul din Samosata și despre diaconese;
20. în zilele de duminică și-n zilele Cincizecimii nu trebuie să se facă rugăciuni în genunchi.

La Primul Sinod Ecumenic au participat un număr de 318 părinți. Între participanții la sinod, semnatari ai hotărârilor doctrinare și canonice, se numără și doi ierarhi de pe teritoriul de astăzi al României. Este vorba de „*Scitanul*”, cum este menționat de Eusebiu de Cezareea, Marcu Tomensis, așa cum a fost identificat de către istorici, și Teofil episcopul Goților care își avea reședința în zona de astăzi a județului Buzău.

(Material sintetizat după *Orthodoxwiki.org*)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Viorel Blidaru, Valentin Burlacu, Irina Coman
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminica, 5 iunie, a șasea după Paști

- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

◆ Vineri, 10 iunie,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfântului Duh, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, precum și rugăciuni pentru elevii și studenții care se află în perioada de examene. Slujba se va încheia cu citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

◆ Sâmbătă, 11 iunie, Sâmbăta morților, Moșii de vară

- începând cu ora 7.00, Utrenia, Sfânta Liturghie și pomenirile pentru cei răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei - Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Doamne, ai milă de el !

Un bătrân curelar din Antiohia s-a arătat după moartea sa preotului de la Biserica Sfântul Ioan Botezătorul.

Și a zis:

Părinte, am fost trimis de Dumnezeu să vă zic să încetați vrajba și să vă întoarceți la El !

Preotul l-a întrebat:

- Mata cine ești?

Bătrânul a răspuns:

Sunt curelarul care ți-a făcut și ție sandale când erai mic.

Și cum de ai ajuns vestitor al voii Domnului?

Cu mila lui Dumnezeu, părinte, n-am avut în viață decât trei lucruri bune.

Unu: n-am judecat niciodată pe nimeni.

Doi: am dat fructe din copacii mei la toți copiii de pe drum.

Și trei: oricărui om pe care îl vedeam, îi spuneam în gând: Doamne, miluiește-l.

Atâta.

Și la Judecarea sufletului meu, vreo șapte mii de oameni, care adormiseră înaintea mea, au mărturisit că au primit mila lui Dumnezeu prin rugăciunile mele nevrednice".

Sfinții martiri de la Niculițel, ale căror moaște au fost descoperite în anul 1971 și sunt serbați în fiecare an pe 4 iunie. Moaștele lor se află la Mănăstirea Cocoș, jud. Tulcea.